

U nastavnoj je praksi nastojala „pronaći one metode i oblike rada koji će učenicima omogućiti istinsko razumijevanje povijesne građe“. Učila ih je misliti, a ne reproducirati tuđe riječi, uočavati uzročno-posljedične veze, povezivati i donositi logičke zaključke.

*Kada čovjek počne misliti po kalupu – bilo čijem – tada uopće više ne misli.
„Radosti dokolice“, 2000.*

Veći dio svoga radnog vijeka predaje povijest u rakovačkoj Gimnaziji. U mirovinu odlazi 1974. godine, ali nastavlja raditi kao honorarna nastavnica do 1977. Osim u Gimnaziji predaje i u Učiteljskoj školi u Karlovcu, a od 1945. do 1947. vrši dužnost privremene ravnateljice u II. gimnaziji (ženskoj) u Karlovcu.

*U radu koji volimo rađa se radost.
„Radosti dokolice“, 2000.*

Slika 1. Nastavnički zbor Gimnazije Karlovac šk. god. 1964./1965., Marija Vrbetić nalazi se u drugom redu treća slijeva, iz „Izvještaja Gimnazije u Karlovcu za školsku godinu 1964/65“

Slika 2. Marija Vrbetić 1985. godine ispred zgrade Gimnazije Karlovac, Gradska knjižnica „Ivan Goran Kovačić“ Karlovac

IZVAN

GIMNAZIJA
Karlovac

Marija Vrbetić – metodičarka nastave povijesti

Modernim pristupom nastavi povijesti u svom metodičkom priručniku „Nastava povijesti u teoriji i praksi” (1968.) potvrđuje se kao metodičarka izvan i ispred svog vremena.

Svrha je učenja u svim njegovim oblicima da osigura jasno, trajno i prezentno znanje povijesnih činjenica. No, to znanje pojedinačnog i konkretnog nije samo sebi svrha; ono je tek neophodno sredstvo za ostvarenje daljnjih i viših ciljeva povijesnog obrazovanja. Te ciljeve nastave povijesti formulirali bismo ovako: na osnovi pojedinačnih, proučenih povijesnih podataka treba formirati opće sudove i apstraktne spoznaje o zakonima društvenog kretanja koje će omogućiti orijentaciju u društveno-političkom zbivanju i prošlosti i sadašnjosti. Kad to ostvarimo, ostvarit ćemo i zadatak suvremenog povijesnog obrazovanja i odgoja, koji teži za tim da znanje stečeno u školi učenici samostalno proširuju, produbljuju i primjenjuju kad god to od njih zatraže bilo školski ili životni zadaci.

Prema tome, nit-vodilja u našem radu treba da bude:
znanje radi spoznavanja,
spoznavanje radi djelovanja.

1

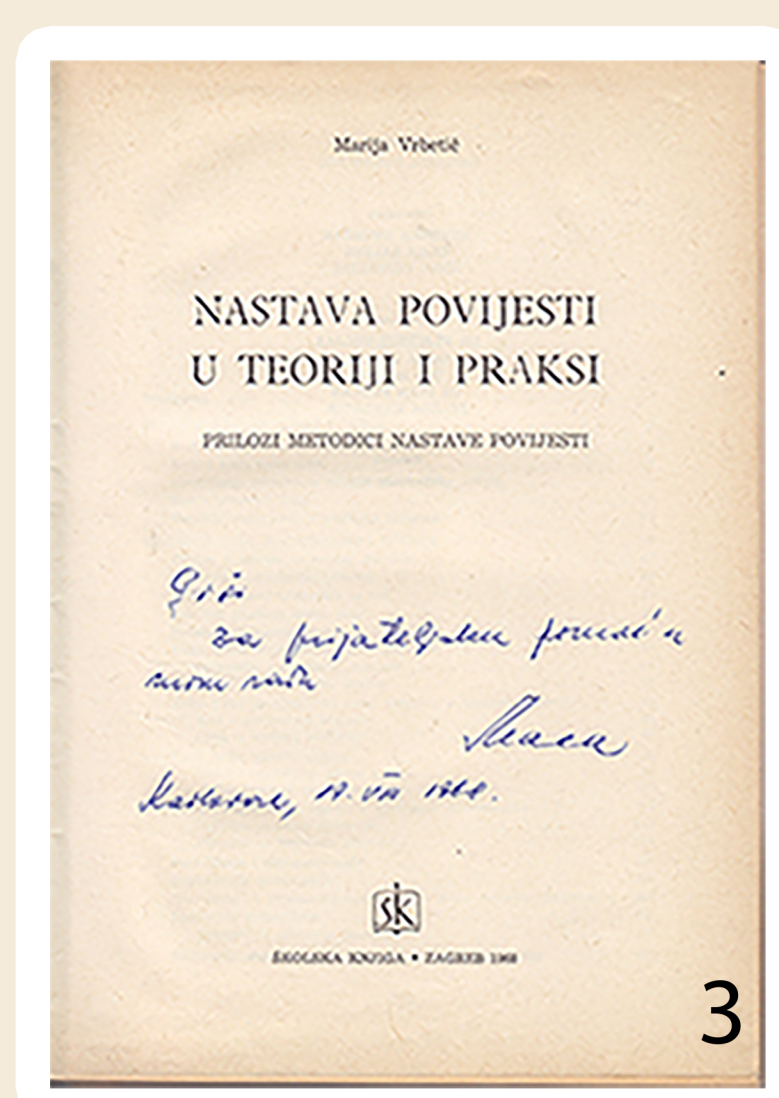
Već kao studentica zarađuje dajući instrukcije iz gotovo svih predmeta. Vjerojatno već tada do izražaja dolazi njezin smisao za poučavanje.

Dugogodišnja je suradnica Zavoda za unapređivanje odgoja i obrazovanja Republike Hrvatske (1960. – 1976.) i Zavoda za unapređenje stručnog obrazovanja Republike Hrvatske (1960. – 1976.), a kratkotrajno i profesor metodike povijesti na Pedagoškoj akademiji u Karlovcu.

Godine 1956. kao stipendistica UNESCO-a proučava problematiku organizacije školstva u Francuskoj, Njemačkoj i Švicarskoj. Objavljuje niz članaka i stručnih radova s područja didaktike i metodike u brojnim časopisima (Nastava povijesti, Andragogija, Školske novine, Pedagoški zbornik...) te drži predavanja na stručnim seminarima i znanstvenim skupovima.

2

3

Slika 1. Vrbetić, Marija. 1968. „Nastava povijesti u teoriji i praksi”. Školska knjiga. Zagreb. 7. str.

Slika 2. U metodičkom priručniku „Nastava povijesti u teoriji i praksi” detaljno opisuje nastavne metode koje danas smatramo modernim (npr. rad s povijesnim izvorima, uočavanje uzročno-posljedičnih veza u svrhu razvijanja logičnog mišljenja i sl.).

Slika 3. Posveta prijateljici i suradnici Dragici Gršić, profesorici povijesti u Gimnaziji Karlovac za koju kaže „njezine sam oštroomne savjete uvijek rado poslušala.”

„Karlovačka četvorka“

U Karlovcu je imala svoje najodanije suradnice. To su bile nastavnice u osnovnoj školi Nevenka Dvoržak i Ankica Trbović-Orlić te profesorica u srednjoj školi Dragica Gršić.

U pedagoškim krugovima nazivali su ih Karlovačka četvorka te ih često pozivali da na stručnim skupovima prenose svoja iskustva...

Natalija Jadrić: Marija Vrbetić,
„Svjetlo” br. 1-2, 2019. str. 162

IZVAN

GIMNAZIJA
Karlovac

